

PATHFINDER

číslo 4 roku 2012

Múzička SK

Po stopách lišky Bystroušky

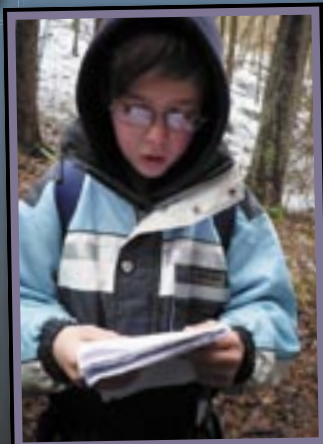
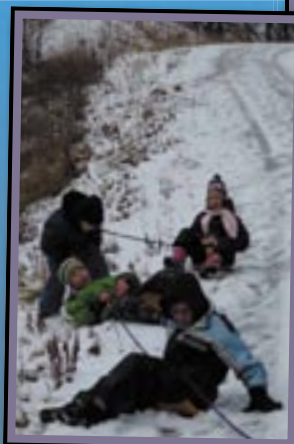
Hrnek a hrnčič

PO STOPÁCH LIŠKY BYSTROUŠKY

V neděli 22. ledna jsme se sešli v ranních hodinách u sboru Brno-Olomoucká, abychom se společně vydali po stopách naší nejznámější lišky – lišky Bystroušky. Vlakem jsme dojeli do Bílovic nad Svitavou a rázným krokem jsme si to vyšlapovali podél Kuního potoka vzhůru k hájence lišky Bystroušky. Cestou jsme si vyprávěli příběh stejnojmenné opery, ale nezůstali jsme pouze u poslouchání. My jsme se do děje doslova vžili. Procházeli jsme zasněženým lesem, hráli jsme hry, luštili hádanky a skládali básně. Cestou jsme viděli několik zajímavých míst, která připomínala vznik opery o Bystroušce – studánku Leoše Janáčka, studánku Stanislava Lolka a památník Rudolfa Těsnohlídka. Na zřícenině hradu Obrány jsme pak našli ukrytý poklad, pro který jsme museli slézt do hluboké díry.

Závěr naší cesty byl mokrá a studená. Promáčené boty a zmrzlé nohy nás ale neudolaly a my se vydali na cestu zpátky do sboru, kde nás čekala teplá odměna.

JEAN

Milí malí i velcí pathfindeři,

moc rád vzpomínám na své dětství a ještě raději, když jsem v kruhu svých kamarádů. Připomínáme si naše společná dobrodružství, výpravy, tábory... A většinou je tak dobrá atmosféra, že se smíchy ani neudržíme na nohou. Ale jsou v mém životě i chvíle, na které nevzpomínám rád. A popravdě, ani je nikomu moc nevykládám, protože se za ně stydím. Dnes však udělám výjimku a jeden příběh vám prozradím.

Bylo to asi v šesté třídě, když jsme si v rámci „technických prací“ mohli z dřevotřísky vyrobit pingpongový stůl. Naše přestávkové turnaje ve stolním tenise se tak přesunuly ze třídy, kde jsme spojovali lavice, na pořádný stůl na chodbu. A to byla paráda. V ostatních třídách tím byli tak nadšeni, že se během několika týdnů, se svolením paní ředitelky, proměnily chodby naší školy přímo v „haly“ na stolní tenis.

Jen co jsem přišel do školy, hodil jsem aktovku k lavici, vytáhl učebnici českého jazyka, protože dokud jsem neměl pátku, byla ze všech školních pomůcek na hru nejlepší, a už jsem běhal kolem stolu tradiční „kolotoč“. Však to určitě znáte. A do hry jsem byl často tak zabraný, že jsem ani nevnímал zvonění.

A tak tomu bylo i ten pátek, co jsem měl službu. Její součástí byla i pomoc s pomůckami, které jsem měl pro hodinu „výtvarné výchovy“ vyzvednout před kabinetem. První zvonění jsem přeslechl a zareagoval jsem až při druhém, když už se všichni začali hrnout do tříd. Rozběhl jsem se ke kabinetu, ale paní učitelku jsem už potkal na cestě do třídy. A ani nevím, jak ze mne vypadlo: „Paní učitelko, já se moc omlouvám, ale zaspal jsem a přišel jsem pozdě do školy.“

V tu chvíli se na mne paní učitelka velmi smutně podívala a jen tiše řekla: „Víš, já jsem už několikrát prošla kolem toho pingpongového stolu, asi sis mne nevěšiml.“ Stál jsem před ní jako opařený a nejraději bych se byl propadl do země, zvlášť když jsem věděl, že ví o mé víře v Pána Boha. To nejhorší však bylo vědomí, že jsem lhal úplně zbytečně a jen proto, abych vypadal lépe.

Dnes jsem o víc než dvacet let starší a musím se smutkem v srdci přiznat, že takových chvil bylo v mém životě víc. Chvil, kdy jsem pro své sobectví, pýchu a někdy i zbabělost lhal či jinak ublížil lidem kolem sebe. Asi i proto patří mezi mé nejoblíbenější žalmy ten 25., kde je ve verši 7. a 8. napsáno: „**Nepřipomínej si hříchy mého mládí, moje nevěrnosti, pamatuj na mě se svým milosrdenstvím pro svou dobrotivost, Hospodine. Hospodin je dobrotivý, přímý, proto ukazuje hříšným cestu.**“

A tak moje naděje vzhlíží k Boží lásce, která umí odpouštět a nikdy nepřipomíná naše selhání – leda pokud je to snad někdy pro naši tvrdohlavost potřeba. Ba naopak, každý den, hodinu či minutu nám Pán Bůh otevírá možnost začít znovu. Rád bych proto uzavřel svůj příběh jedním přáním: Kéž dokážeme i my pathfindeři v Boží síle odpustit a nepřipomínat. Dát novou šanci i těm kamarádům, kteří si ji možná nezaslouží. Vždyť odpuštění se vlastně ani nedá zasloužit, to lze jen darovat.

VÁŠ LUKÁŠ JUREČEK

HRNEK A HRNČÍŘ

Jedna starší paní milovala hrníčky. Sbírala je celý život. Vždy když někam cestovala, zašla do obchodu se starožitnostmi a hledala nějaký krásný hrníček, který by si koupila do své sbírky.

Jednou cestovala do Anglie a jako obvykle zašla i do takového obchodu. Najednou uviděla nádherný hrníček. Byl to nejkrásnější hrníček, jaký kdy v životě viděla. Poprosila prodavače, aby ji hrníček ukázal. Paní ho vzala do ruky a řekla: „V životě jsem krásnější hrníček neviděla.“

Najednou hrníček promluvil. „Ty to nechápeš,“ řekl. „Nebyl jsem vždy hrníček. Byla doba, kdy jsem byl jen červená hlína. Můj pán mě vzal do rukou, podíval se na mě a pak mě začal tvarovat. Znovu a znovu do mě mačkal a tlačil, až jsem bolestí vykřikl, aby mě nechal být. Ale on se jen usmál a řekl: „Ještě ne.“

Pak mě dal na hrnčířský kruh a pořád jsem se točil dokola a dokola. Motala se mi hlava, bylo mi špatně. Křičel jsem: „Dost, to už nezvládnou!“ Ale můj pán mi řekl: „Ještě ne.“

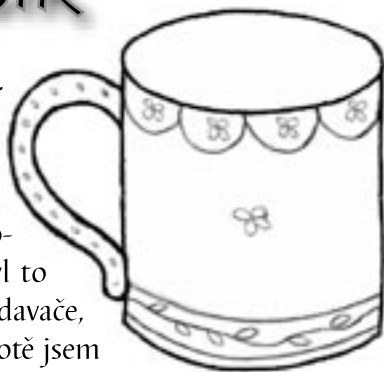
Pak mě dal do pece. Nikdy mi nebylo takové horko. Přemýšlel jsem, proč mě nechává takhle trápit. Křičel jsem, bouchal na dveře pece, ale jen jsem viděl, jak jeho rty říkají: „Ještě ne.“

Konečně mě vytáhl, dal na polici a já se začal ochlazovat. Už mi bylo skoro příjemně, když vtom přišel můj pán a začal mi malovat po celém těle. Ty výpary z barev byly nesnesitelné. Myslel jsem, že se udusím. Křičel jsem, ať přestane, ale on řekl: „Ještě ne.“

Pak mě dal zase do pece. Ale ne do stejné, jako byla ta první. Tahle byla dvakrát víc rozpálená. Věděl jsem, že se udusím. Prosil jsem. Křičel jsem. Plakal jsem. Celou dobu jsem se díval na mého pána přes malý otvor ve dveřích. I on se na mě díval a říkal: „Ještě ne.“

Věděl jsem, že už nemám žádnou naději. vzdal jsem se. Bylo po všem. Ale najednou se otevřely dveře a on mě vzal a položil na polici.

O hodinu později mi podal zrcadlo a řekl: „Podívej se na sebe.“ A já jsem to udělal. Pak jsem řekl: „To nejsem já, to nemůžu být já. Je to krásné. Já jsem krásný.“

Pán mi řekl: „Chci, aby sis zapamatoval, že vím, jak tě to bolelo. Ale kdybych tě poslechl, rozpadl by ses a nic by z tebe nebylo.

Vím, že jsi měl závrat na hrnčířském kruhu, ale kdybych tě zastavil, tak bys neměl ten správný tvar.

Věděl jsem, že ti bylo v peci horko a že ti to bylo velmi nepříjemné, ale kdybych tě vyndal, nebyl bys správně vypálený a snadno bys praskl.

Vím, že jsi nemohl dýchat, když jsem tě maloval, ale kdybych to neudělal, nikdy bys nebyl takhle krásně malovaný.

A kdybych tě nedal do té druhé pece, dlouho bys nepřezil, protože bys byl velmi křehký. Teď jsi hotový. Jsi tím, co jsem chtěl, aby z tebe bylo.“

I my jsme takovými hrníčky. Pán Bůh chce z každého z nás udělat ten nejkrásnější hrníček. Někdy to bolí, když musíme poslouchat, sedět ve škole, ve sboru. Když musíme dělat věci, do kterých se nám nechce. Ale Pán Bůh si používá naše rodiče, aby mu pomohli z nás děti vytvarovat ty nejlepší hrníčky na celém světě.

AUTOR NEZNÁMÝ

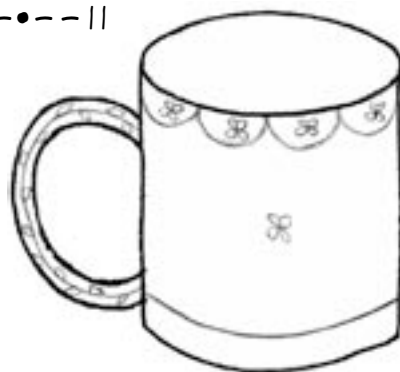

NAJDEŠ PODLE ZAŠIFROVANÉ NÁPOVĚDY HRNÍČEK Z PŘÍBĚHU?

-- | • - | • - • • | - - - | • • • - | • - | - • | • | | - - - | • • - | • • • | - • - | - - - | |

- • - • | - | - • - - | • - • | • • | | - • - | - • - - | - | - • - | - • - - | |

• - • • | • • | • • • | - | - • - | - • - - | | |

MÚZIČKA SK

Je sobota ráno. Kultúrne stredisko v Kežmarku sa začína zaplňovať malými aj veľkými ľuďmi. Prichádzajú z rôznych miest a vzájomne si vyjadrujú, že sa radi vidia a tešia sa zo vzájomnej prítomnosti.

Práve dnes, v sobotu 17. 2. 2012, sa tu koná stretnutie detí našej cirkvi s názvom Múzička. Vidím rozžiarené oči, radosť, ale aj obliekanie do kostýmov či skúšky na hudobných nástrojoch. Pomaly sa dostávame do sály, kde sa dokončujú posledné úpravy. Zaujímavá výzdoba s nakreslenými peniazmi svietila na celom pódium. Zvučka všetkých zavolala dnu a Múzička sa začala. Spoločnými piesňami sme chválili Boha.

Téma Kúpení za veľkú cenu sa niesla vo všetkom, čo sa tam dialo. Páčilo sa mi, ako kázanie Stanka Slamku spestrilo vystúpenie malých detí. To ste mali počuť tie ich mudrlantské reči o tom, kto je otrok a kde sa dá kúpiť. Jedného takého otroka v reťaziach sme mali na pódium. Nikto si ho nechcel kúpiť. Dostal slobodu a navždy sa zbavil reťazí. Aj náš Otec v nebesiach si kúpil takých otrokov – a nimi sme my. Sme zotročení hriechom a on bol ochotný za nás dať svoj cenný život. Kúpení sme preto za veľkú cenu. Je to cena Ježišovej krvi.

Po kázaní a prestávke začali rôzne vystúpenia jednotlivých zborov. Mali sme možnosť vidieť scény, počuť krásne piesne. Veľmi sa mi páčili hudobné čísla, flauty, gitara, ale aj divadelné predstavenia jednotlivých skupín. Rankovce nám zahrli príbeh o márnotratom synovi. Deti z Popradu priblížili Ježiša ako nášho priateľa a Červenica zahrála Janku a Danku a ich strážnych anjelov. Malé Martičanky prispeli do programu svojou scénkou o kvietkoch. Pieseň motýlik, ktorú zaspievala malá Betka, a básnička v podaní Rebeky boli milým doplnkom celého programu. Uvedomila som si, že to bolo také jednoduché, a pritom také krásne. Bola som naplnená a potešená všetkými príspevkami, ktoré počas celého dňa zazneli na slávu nášho Boha. V závere vystúpili všetky deti na pódium a zaspievali tradičnú pieseň Spievajte si s nami, deti. Nakoniec každé dieťa dostalo na cestu perníkové srdce s názvom Múzička.

Chcem sa vám, milé deti, veľmi poďakovať za vaše vystúpenia. Osobitne chcem poďakovať vašim obetavým učiteľom sobotnej škôlky, bez ktorých by sa to všetko určite nenacvičilo. Aj usporiadatelia, moderátori, zvukári a všetci, ktorí sa podieľali na príprave, si zaslúžia môj obdiv. Bez nich by Múzička nebola. Všetkým vám ďakujem a želim ešte veľa takých krásnych stretnutí.

MAJKA SLAMKOVÁ

ČESKÉ SDRUŽENÍ

MORAVSKOSLEZSKÉ
SDRUŽENÍ

SLOVENSKÉ
ZDRUŽENIE

13.-15. 4. • 12 KLÍČŮ • ČÁSLAV

5.-6. 4. • JARNÍ NÁDECH • JIŽNÍ KRÍŽ

20.-22. 4. • RÁDCOVSKÝ KURZ, 3. SETKÁNÍ • SLAVKOV U BRNA

11.-13. 5. • ROBINZONÁDA • VLASTĚJOVICE

27. 4. - 1. 5. • RÁDCOVSKÝ KURZ I.

20.-22. 5. • ÁČKO - 2. STRETNUTIE

24.-27. 5. • BAMBIRIÁDA

Podrobnosti o Klubu Pathfinder a o akcích najdete na internetových stránkách:

www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk

www.bezvacity.cz

REDAKCE: Jana Dvořáčková, Štolcova 64, 618 00 Brno • E-MAIL: advent@pathfinder.cz